

V ARDO DIENOS PROGA ŠIRDINGAI SVEIKINAME VISUS MIELUS TAUTIEČIUS KAZIMIERUS, KAZIUS IR TAUTIETES KAZIMIERAS, LINKĖDAMI VISIEMS PALAIMINGOS ŠVENTO KAZIMIERO GLOBOS!

«Mūsų Lietuvos» Redakcija ir Administracija
Tėvai Jėzuitai

PLACIAJAME PASAULYJE

PATOGIU LAIKU

Prezidento R. Nixono vizitas Vakarų Berlynui įvyko labai patogiu laiku. Kai Sovietų Rusija ir Rytų Vokietija vis labiau spaudė buvusios Vokietijos sostinės gyventojus, tai Nixono reikalavimai, jog neblokauotų priėjimo prie Berlyno, ir užtikrinimas, jog JAV yra pasiryžusios įvykdyti visus savo įsipareigojimus Berlynui, labai gerai nuteikė berlyniečius.

Be to, Nixonas įspėjo Sovietų Sąjungą, jog jo valdžia nenusilenks nei prieš jokią vienpusišką aktą, nei prieš betkokią spaudimo formą, nei prieš betkurį grasinimą, iš kur jis beateitų. Už tai jam berlyniečiai suručė puikiausią priėmimą.

PENKTOJI PASAULIO GALYBĖ IR BERLYNAS

Prez. Nixonas pačioje savo vizito pradžioje, tuoj po Vakarų Berlyno prefekto Klaus Schuetz sveikinimo kalbos, pareiškė:

— Berlynas yra žinomas kaip keturių sektorių (amerikiečių, anglų, prancūzų ir rusų galybių valdomas) miestas. Bet Berlyne yra dar ir penktoji galybė:

— tai a i s v u žmonių apsisprendimas ir toliau būti laisvais, ir viso pasaulio laisvų žmonių apsisprendimas teikti paramą tiems, kurie trokšta ir toliau būti laisvi... Esu šiandien čia, kaip tos penktosios galybės simbolis.

Iš tikrųjų, jau laikas mobilizuoti tą 5-tąją galybę visoje Laisvojo Pasaulio šalyse, kad jie galėtų reprezentuoti veiklią, pajėgią ir pergale pasiekiančią pajėgą. Penktoji galybė turėjo nemaža reikšmės Čekoslovakijos invazijos metu, priversdama ją švelninti savo būdus ir tikslus

J.A.V.—

BANDYMAS SKRIDIMUI Į MĖNULĮ

Kovo 3 d., praeitą pirmadienį, 11 valandą iš Cabo Kennedy, Jungtinėse Amerikos Valstybėse, pakilo į erdves didžiulis erdvėlaivis Apolo 9, nešamas galingos raketos Saturno 5. Šis 110 metrų ilgio, 3.100 tonų sunkumo junginys laimingai pakilo į žemės orbitą su astronautais pulkininku James Mc. Divitt, pulkininku David Scott ir civiliu Russel Schweickart

Jų skrydis užtruks 10 dienų. Jų siekis — praktiškai išbandyti galimybes nuleisti iš erdvėlaivio — su didele kuro medžiagos atsarga — į Mėnulį tam tikrą skrendantį «mėnulinį aparatą», tarsi kokį didžiulį vorą. Šis turėtų pasukti savo jėgomis atsiplėsti nuo Mėnulio traukiamosios jėgos, pakilti į erdvę, grįžti prie erdvėlaivio Apolo. Tada būtų prie jo prijungtas ir taip grįžtų į mūsų žemę. Kol

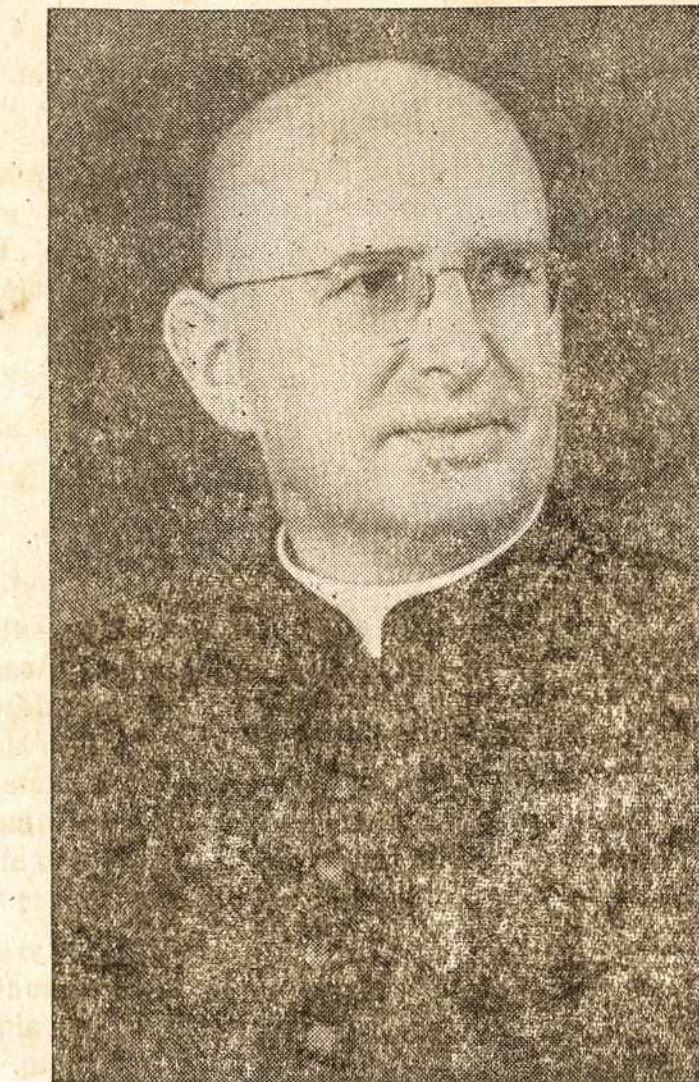
kas šis 9.340 milijonų dolerių (apie 40.000 milijonų naujųjų kruzeirų) kainuojąs skridimo bandymas vyksta sėkmingai.

Brazilija

PRADEDAMAS ŽEMĖS REFORMOS VYKDYMAS

Praeitą savaitę Respublikos prezidentas Costa e Silva pasirašė Institucionalinį aktą Nr. 8 ir tris dekretus. Šią savaitę Brazilijos Žemės ūkio ministras Ivo Arzua įteikė prezidento pasirašymui dar tris papildomus dekretus.

Pagal tą aktą ir dekretus žemės nusavinimas reformai vykdomas administraciniu, o ne teismo keliu, kaip anksčiau. Dėl to šiuo aktu ir reikėjo pakeisti Brazilijos konstituciją. Kaip bazė atlyginimui už nusavintą žemę imama paties savininko pareikštoji žemės vertė del mokesčių mokėjimo. Jei nesutinka, gali skųstis dėl atlyginimo teismui, bus mokama specia-

Sveikiname Jo Prakilnybę PRELATA ALEKSANDRA ARMINA

ŠIO «MŪSŲ LIETUVOS» NUMERIO
GARBĖS LEIDĖJĄ!!!

Šiomis dienomis atėjo iš Romos žinia, jog prelatas Aleksandras Arminas šv. Tėvo Pauliaus VI paaukštintas į jo garbės prelatą arba pakeltas protonotarų. Tą garbę šv. Tėvas jam suteikė už nuopelnus Bažnyčiai, dideliu pasišventimu ir nepailstamu darbu stiprinant ir skleidžiant tikėjimą jam pavestų žmonių tarpe.

Džiaugiamės tuo paties Kristaus Vietininko įvertinimu mūsų mielojo Prelato apaštalavimo! Linkime jėgų ir dar gausesnės malonės tolimesniai darbui.

Drauge dėkojame mielajam Prelatui už šio «Mūsų Lietuvos» numerio išleidimą!

«Mūsų Lietuvos» Redakcija
ir Administracija

Si sekmadieni, kovo 9 d. kviečiame visus São Paulo lietuvius dalyvauti I-siose SV. KAZIMIERO PARAPIJOS METINĖSE-ATLAIDUOSE

Sventė prasidės 17 val. Mokoje, rua Lituania, 67, Dr. Vinco Kudirkos patalpose su vyskupo laikomom šv. Mišiom, per kurias «Aušros» choras giedos lietuviškas Mišias. Po to vaisės, meniška programa, pašnekesiai su senais pažįstamais iš viso São Paulo.

Parapijos kunigai ir šventės rengėjai

MININT PIRMASIAS METINES

nuo įsteigimo lietuviškos Sv. KAZIMIERO PARAPIJOS tenka

— pirmiausia padėkoti V. Dievui už jos įsteigimą. São Paulo lietuvių kolonijai dėka São Paulo Ganytojo — arkivyskupo kardinolo Agnelo Rossi, už jos išlaikymą pirmiaisiais gyvavimo metais, už joje teikiamas malones, šventus sakramentus ir kitus religinius patarnavimus lietuvių kalba, nepriklausomai nuo vietos klebonų;

— reikia pasidžiaugti senelių, ligonių ir šeimų aplankymais, šios parapijos vadovų ir parapijiečių bendradarbiavimu bei pagalba leidžiant savaitraštį «Mūsų Lietuva» palaikant šeštadienio mokyklėlę, «Aušros» chorą, ruošiant didesnius ar mažesnius lietuviškus subuvimus, šventes, vakarus, sueigas.

— Linkėtina ateinančiais metais, nugalint įvairias klūtis, priešingumus ar nesusipratimus, darniai, vieningai ir uoliai dirbti Dievo garbei, lietuvių didžiausiam labui, t. y. jų sielų išganymui bei lietuviškosios dvasios palaikymui.

me, Rimšės valsčiuje, Zarasų apskrityje. Jis buvo labai veržlus bei uolus darbuotojas įvairiausiose kultūrinio ir politinio gyvenimo srityse. Buvo mokėsis medicinos ir turėjo gydytojo pagalbininko diplomą. Mokėsi ir muzikos. Universitete studijavo biologiją, botaniką ir geografiją. Mokytojavo gimnazijose. Kau ne buvo dienraščio «Lietuvos Žinių» vyriausias ir atsakomasis redaktorius, priklausė Lietuvos valstiečių liaudininkų partijai ir buvo Lietuvos Seimo narys.

1944 m. pasitraukė į Vakarų, o 1948 m. atkeliavo Kanadon. Čia irgi ėmėsi redaktoriaus darbo. Laikraštiniųko-

žurnalisto darbą pradėjo 1908 m. ir visą gyvenimą nebepaleido plunksnos iš rankos. Okupacijų metais suorganizavo slaptą spaustuve. Kaune, dalyvavo pogrindžio veikloje, gyvai reikėsi tremtinių gyvenime Vokietijoje tiek meno rateliuose, tiek politinėje bei kultūrinėje veikloje. Kanadoje redaguodamas savaitraštį «Nepriklausomą Lietuvą» užėmė plačią, visiems tolerantišką liniją ir greit atsiliepdavo į visus lietuviškojo gyvenimo reikalus. Visą gyvenimą jėškojo tiesos. Visos tiesos Šaltinis, Dievas, tesuteikia jo vėlei viso gėrio pilnybės laimę.

J. Kidykas, S. J.

Mirė Jonas Kardelis

Montrealyje, Kanadoje, vasario 15 palaidotas a. a. Jonas Kardelis, «Nepriklausomos Lietuvos» ilgametis redaktorius.

Velionis buvo gimęs 1893 m. gegužės 26, Giržiuų kai

ANGLIJA

LIETUVIŠKOJI SPAUDA

Londonė yra leidžiamas savaitraštis «EUROPOS LIETUVIS». Jis yra keturių didelio laikraščio formato puslapių. Jame yra įvairių straipsnių ir žinių ne vien tik iš Anglijos, bet ir iš visos Europos lietuvių kolonijų gyvenimo. Jo raidės gana smulkios; todėl ir keturiuose puslapiuose sutalpinama daug medžiagos. Ji leidžia drauge Didž. Britanijos Lietuvių Sąjunga ir Lietuvių Namų Akc. Bendrovė.

«NIDOS» KNYGŲ KLUBAS, kuriam priklauso daugel anksčiau minėtų sambūrių narių ir visi skaitytojai plačiame pasaulyje, moką kasmetinį nedidelį įnašą, leidžia lietuviškas knygas. Jos įvairaus turinio, bet daugiausia — grožinės literatūros. Šiemet «Nidos» knygų klubas išleido gražų, nuplėšiamą kasdien sieninį kalendorių.

«SALTINIS» — tai Tėvų Marijonų leidžiamas tautybinės ir tautinės minties žurnalas. Paprastai jo išleidžiami 6 numeriai per metus 32 puslapio dydžio. Jo įvairūs straipsniai ir žinių žinutės domina

skaitytoją. Tai modernus vidutinio lygio skaitytojui pritaikytas žurnalas.

«Saltinis» išleidžia, atspausdina ir po vieną kitą lietuvišką knygą ar vertimą. Taip, pavz., neseniai išleido poeto Laimučio Švalkaus «DIENŲ SUKURIUOS», antrąjį eilėraščių rinkinį suaugusiems ir vaikams.

«GARSAS» — tai nedidukas Škotijos lietuvių ir kunigų leidžiamas laikraštukas. Jis jau eina keliasdešimt metų. Pritaikytas jis labiausiai seniesiems emigrantams.

VEIKLA «LIETUVIŲ SODYBA»

Tai seneliams, ligotiems asmenims ir pensininkams Anglijos lietuvių įtaisyta vietovė — sodyba. Ji yra apie 150 kilometrų nuo Londono gražioje, ramioje vietoje. Joje yra apie 50 asmenų. «Sodybai» su dideliu pasišventimu vadovauja agronomas J. Lūža su žmona. Ten savaitgalių ar švenčių bei atostogų praleisti atvyksta nemaža lietuvių iš Londono ir kitų miestų. Jos parėmimui yra suorganizuotas Londono «Sodybos» klubas, į kurį įeina ir anglai.

SPORTININKŲ «VILTIS» VEIKLA.

Wolverhamptone sportininkų klubas «Viltis» buvo pradėjęs sezoną su dviem krepšinininkų komandom. Tačiau antrąją vėliau teko išjungti, nes trūko žaidėjų.

Praeitame sezone «Viltis» laimėjo dvi rungtynes, o pralaimėjo vienerias, bet ir jose gražiai pasirodė.

«Viltis» iš vietos Lygos komiteto gavo pagirimą už gražų ir sportišką žaidimą. Be to, gavo medalius už laimėtąją «Bert Williams» taurę.

KANADA

LIETUVIŠKŲ PARODA.

Sarnia miesto (Ontario valstijoje, netoli Toronto) miesto viešoji galerija surengė Anas lazijos ir Antano Tamošaičių dailės darbų parodą gruodžio 6–30 dienomis. Naujai pastatytose galerijos salėse Tamošaičiai išstatė 17 gobeleno audinių ir 32 Tapybos darbus.

Šiaip abu Tamošaičiai yra išgarsėję lietuviškais audiniais, ypač meniškais tautinių rūbų motyvais bei spalvomis.

J. A. V.

MIRĖ SOLISTAS JONAS BUTĖNAS.

Mirė jis Čikagoje lapkričio 28 d. Jis buvo anksčiau išgarsėjęs solistas dainininkas. Atvykęs į JAV-bes dar prieš I Pasaulinį Karą pradėjo eiti nelengvu lietuvių dainininko

keliu.

Grižęs į Nepriklausomą Lietuvą, dainavo Kauno operoje ir pasižymėjo kaip dainavimo pedagogas, auklėdamas visą eilę žymių mūsų jaunosios kartos dainininkų. Velfonis buvo gimęs 1891 metais kovo 27 d. Akmenų kaime, Kražių valsčiuje, Raseinių apskrityje.

SUBATVAKARIS TAPĖS MENO ŠVENTE

Tai įvyko su tradiciniu Literatūros vakaru — subatvakariu Los Angeles mieste, prie Ramiojo Vandens. Jį suruošė Los Angeles Lietuvių Fronto Bičiulių skyrius. Net ir tokiame vakare prof. R. Saley skaitytą paskaitą apie literatūros kritiką visi išlausė su atsidėjimu. Paskui pasirodė poetė Danguolė Sadūnaitė su savo eilėraščių pluoštus. Jos įvairius eilėraščius žaiviai skaitė aktorė Dal. Mackialienė. Poetės eilėraščių knygas nuo stalo publika visas išperko.

Po to pianistė Ramonda Apeikytė skambino žymius lietuvių ir pasaulio muzikų kūrinius, ir pasirodė solistas tenoras Antanas Pavašaris su gražiomis dainomis. Publiškai buvo pristatyta ir jo naujai įdainuoti plokštelė, kurių daug dalyviai nusipirko.

AUSTRALIJA

MELBURNO LIETUVIAI

Melburno miestas yra vienos Australijos valstijos sostinė. Jame gyvena gana gausus lietuvių skaičius. Jie tu-

ri savo lietuvišką parapiją. Prie jos yra lietuviška šeštadieninė mokykla su mažesniųjų ir vyresniųjų tautinių šokių grupe. Turi ir veiklią Lietuvių Katalikių Moterų Draugiją. Jos suruošė ir bendras Kūčias Parapijos Namuose.

Jau senai turi įsigiję savo Lietuvių Namus. Prie jų Klubo valdyba dabar nori pastatyti Jubiliejinę salę. Tam tikslui daro parengimus ir renka aukas. Jau nemažai turi surinkusi.

Turi ir LK Ramovę, kuri Lietuvos Kariuomenės šventės minėjimą suruošė per du savaitgalius — lapkričio 16 d. buvo pastatytas P. Pusdešrio vaidinimas «Trys broliai», o lapkričio 23 d. oficialioji minėjimo dalis su puikiai pasisekusiu koncertu. Be to, sekmadienį dar buvo pamaldos už Lietuvos Kariuomenę. Visi dėkingi «AUŠROS» teatrui už vaidinimą.

Melburno Lietuvių DAINOS ANSAMBLIS suruošė savo dainų vakarą, gruodžio 1 d., kuriame ir kaimynai Geolongiškiai dainavo. Jame Klumpakojiškai šoko ir tautinius šokius.

Šalpos reikalams turi Melb. SOCIALINĖS GLOBOS moterų draugiją. Ji pernai aplankė 40 ligonių, juos apdovanojama įvairiomis dovanomis; aukojo Vasario 16 Gimnazijai \$100, liet. mokyklėlei, skautams... Viso turėjo pajamų \$2.268. Ji įrengė ir Seklyčią visų moterų naudojimui.

Bendra Stovyklos komisija suruošė sausio 6–14 d. JAV. NIMO STOVYKLA kalnuose prie Melburno. Stovykla buvo dviem grupėm — vaikams ir paaugliams virš 14 metų.

Kontra - Zvalgyba Lietuvoje

JONO BUDRIO ATSIMINIMAI

(tęsinys)

LENKIJOS ŠNIPŲ KVOTIMAS

Pasus Vilniuje Lenkijos žvalgybos skyrius, atitinkamai ištaisęs su naujomis fotografijom, duodavo savo siunčiamam agentam. Liaugaudas (tokia buvo to (podporučniko) pavardė) mums nurodė vieną tos šnipų organizacijos agentą, kurį pats pavadino rimčiausiu ir svarbiausiu: kavalerijos divizijos motociklininką Stančiką. Priežiūra nedidelėje ryšių komandoje buvo menka. Jis išvykdavo su divizijos štabo paštu į visus pulkus ir palaikė ryšį su visais informatoriais, surinkdavo iš jų dokumentus ir pranešimus. Tuoj punktų viršininkams buvo įsakyta suimti visus, padarius kratas; suimtuosius pristatyti Kaunan.

Tarp ko kita L., paklaustas apie jo titulą, nusijuokė: «Kažkaip pasigėręs pasisavinau jį, turėdamas galvoje, kad aš dirbu «po poručniku Vilniuje».

Tarp 9–10 val. vakaro buvo pristatytas iš provincijos ir motociklininkas Stančikas. Suimant rasta pas jį ir inkriminuojančios medžiagos. Iškviečiau savo antrąjį padėjėją B-čių ir pavedžiau jam ištardyti Stančiką. Žinodamas K. B-čiaus kai kurias silpnumus, palikau duris praviras į gretimą kambarį ir išėjau rašyti santraukos davinį apie talentų organizaciją.

Stančikas išsiskyrė iš tos 12–15 asmenų grupės. Jis, ne Liaugaudas, turėjo būti jos vadas. Iš viso ko buvo matyti, kad jis toks ir buvo. Mano padėjėjas negalėjo iš jo išgauti ne tik prisipažinimo bet ir paaiškinimo, bet paaiškinimo aiškiems faktams — dėl kratos metu rastos medžiagos. «Niekas nežinau», tai ir viskas, ką Stančikas atsakinėjo.

Karo valdininkas K.B., lankeš du semestru technikos fakultete, pakeitęs jį į juridinį, buvo geras darbininkas, bet neturėjo kantrybės ir da-

bar, girdėdamas vien tik nieko nežinau, jis susinervinęs pašoko nuo kėdės:

— Viršininke, išeik.

Aš juokdamas jam atsakiau:

— Sėsk, pailsėk, — ir nuėjau pas Stančiką. Ramiai, šypsodamasis, pasiūliau jam papirosą ir pradėjau klausinėti, iš kur jis kilęs, kas jo tėvai. Iš Gardino apylinkės, atsakė. Abu tėvai gyvi, ten ir likę gyventi. Bekalbėdamas sekiau jo veido bei akių išraišką, stengiausi pažinti jo galvoseną. Pagyriau jį — turi visus davinius gero kario. Sakiau:

— Esi šiaip išsilavinęs, kodėl, nors ir karuomenėje būdamas, nesieki mokslų, karo mokyklos, — tai būtų tau tikra karjera. Dabar suklupai. Su tavo užsispyrimu ir «nieko nežinau» tik apsunkini savo padėtį. Matau, kad galvoji, tai suprask: keli tavo bendradarbiai šitame «darbe» rodo į tave pirštus; net L., kuris vadovavo, nors čia jį vertinant, yra lepšys ir pagirų puodas, nori nustumti svarbiausią rolę nuo savęs į tave.

Jis civilis, bet tu, davęs prieką karys, pats žinai, kuo viskas gali baigtis teisme. Ar negeriau tad pakeisti taktiką ir išsamiau pasipasakojimu kaip viskas buvo, sušvelninti savo padėtį. Tai būtų jūsų paties naudai. Mums turint liudininkus ir faktus jau nebesvarbu, ar prisipažinsi ar ne.

Mačiau iš veido, kad Stančikas susvyravo. Pasiūliau jam kitą papirosą ir abejingai tonu paklausiau:

— Tai kaip?

Stančikas ryžosi. Sako: — Gerai, pasakysiu. — Aš kviečiau karo valdininką B-čių: — Rašyk.

Po poros dienų kvota buvo baigta, ir visa grupė perduota karo teismui. Tada buvo karo padėtis. Didesnė dalis apkaltintų buvo kariai, kaltinami šnipinėjimu. Teisman aš nebuvau šaukiamas kaip liudininkas, nes mano tebuvo vadovauta iš užkulio. Teisman šaukiami vedusieji kvotą, dariusieji kratas. Tad aš mačiau Stančiką tik vienu kartą, kai jis buvo pristatytas į žvalgybos skyrių.

Neprisimenu, kas ir kiek metų sunkių darbų kalėjimo gavo, bet Stančikas prisipažino ir tolimesnės kooperacijos dėka išvengė mirties bausmės. Jis per pirmą Sovietų okupacijos buvo išvežtas į Sibirą. Po Lenkijos — Sovietų susitarimo, lenkams buvo leista formuoti savo armiją ir siųsti komisiją į Sibirą ten rinkti lenkų.

Tokiu būdu Stančikas buvo surastas, pateko į Sikorskio armiją, išliko gyvas, atsidūrė Anglijoje, o iš ten persikėlė į JAV-bes. Čia siuntė man keletą laiškų, pilnų pykčio, keršto ir kaltinimų, kad aš esu lenkų šėdikas; išgavęs iš jo prisipažinimą fizine jėga; nepakenčias lenkų. Taip bandė «apšviesti» lenkų spaudą.

Neturiu neapykantos jokiai tautai ir ne vieną tarantūją atleidau iš pareigų už fizinės jėgos vartojimą.

(B. D.)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIRETOR RESPONSÁVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 15,00 visoje P. Amerikoje. GARBÉS PRENUMERATA N Cr. \$ 50 00. GARBÉS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 75 00. Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 30 30. SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 20,00 paskutiniajame N Cr. \$ 15,00. viduriniuose puslapiuose N Cr. 10,00. Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo auožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

TAUTOS VIENINTELIS

Kokios didelės iškilmės jaudino visą Vilnių ir kitas Lietuvos vietas, kai jos karalaitis Kazimieras buvo paskelbtas šventuoju, kai jo kūnas buvo perkeltas į jam skirtą koplyčią! Visa tai yra plačiai aprašyta ano meto Vilniaus Universiteto namų dienoraštyje. Pats universitetas su savo jaunimu entuziastingai dalyvavo tose iškilmėse ir jas pagražino tiek savo surengtomis akademijomis, tiek pamaldomis, tiek didele šv. Kazimiero garbei pravesta propaganda. Ne be reikalo džiaugėsi lietuviai ir mokslus einantysis jaunimas! Jų valdovo sūnus, jaunulis Kazimieras pats pirmasis ėjo ir praskynė kelią Lietuvos jaunimui į šventumo viršūnes! Tai pripažino ir pavyzdžiu pastatė ne tik Lietuvai, bet ir viso pasaulio katalikams. Tuo džiaugėsi kiekviena kilnumo, dorumo, skaistumo, teisingumo, Dievo bei artimo meilės išsiilgusi širdis. Šv. Kazimieras kaip tik ir atsižymėjo nepaprastai didele Dievo bei artimo meile. Nors jaunas būdamas, bet su prato, kokia svarbi yra Kristaus įsteigtoji Bažnyčia žmonių sieloms gelbėti, tautų karakteriui taurinti. Todėl jis labai labai stengėsi tą tikėjimą Lietuvoje apsaugoti nuo anuomet gresusių pavojų ir puolimų, jį vis labiau išplėsti ir sutvirtinti.

Kaip karalaitis galėjo gyventi visko pertekęs, tik gerėtis gyvenimo malonumais, kaip tai daro daugelis jaunimo. Bet jam rūpėjo rūpėjo ir rimtoji gyvenimo pusė. Jis gyvai jautė savo atsakomybę Dievui už savo talentus, už savo kaip krašto valdytojo karalaitio pavyzdį dvariškiams ir visai tautai. Jis suprato, jog supuvusi ar tušti galva bei savi-meili širdis kraštui nieko gero neduos, tik jį dar labiau gadinis. Todėl jis visu savo jaunystės idealizmu, visa karštos širdies ngimi pasišventė Dievui ir tautai tarnauti.

Gyvų, patrauklių jauno pasišventimo pavyzdžių reikia ir šiandien nemažiau, negu anų laikų Lietuvai. Švęsdami mūsų tautos globėjo metinę šventę ir jo garbei skirtos Švento Kazimiero parapijos pirmąsias įkurtuvių sukaktuves, galėtume ir privalėtume ryžtis ir mes tarnauti Dievui ir savo tautai visa širdimi, visa meile ir pasiaukojimu, nesigailėdami tam jokių dvasinių ar medžiaginių aukų! Galima net svajoti ir trokšti bei linkėti, kad kada nors Bažnyčia rastų ir paskelbtų kurį nors šios Šv. Kazimiero parapijos parapijietį šventuoju. Nieko nėra negalimo tiems, kurie tvirtai tiki, nesvyruodami pasitiki ir karštai myli.

Pabandykim geguzines

INŽ. Z. BAČELIS

Visur, tai ir S. Paulyje, lietuviai mėgsta išvykti į gamtą, ar tai šeimynomis, ar tai grupėmis pažįstamų draugų. Šv. Juozapo vyrų brolija mėgsta ruošti ypatingas iškylas, kurias jie vadina piknikais. Tai pagirtias savųjų bendravimas. Brolija, kaip ir kitos tikybinės organizacijos, sambūriai organizuotai dalyvauja įvairiose šventėse, procesijose, suburia daugiau lietuvių ir tuo pačiu, palaiko lietuvių.

Nei Brolija, nei kitos tikybinės organizacijos negali

apimti didesnių lietuviškų masių. Vienus tikinčiuosius aptarnauja vietinės, ne lietuviškos bažnyčios. Yra tikybai abejingų ir todėl nuosalyje besilaikančių. Yra ir visai netikintų. Sudėjus visokių pažiūrų lietuvius susidaro nors ir nemažas lietuvių aktyvas, bet vis tai dar nėra didesnė masė.

KAS SU TRAUKS MASES?

Lietuvių masėms sutraukti yra Pasaulio Lietuvių Bendruomenė. Brazilijos Krašto Bendruomenės aldybs uždavi-

nye ir būtų suburti ko didesnes lietuvių mases.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos pirmininkas buvo kada tai pasizadėjęs padėti Sąjungai suorganizuoti parengimus. Jai tuo nepasinaudojus, ar negalėtų Bendruomenė pasinaudoti? Tik reiktų tuos parengimus ruošti ne kaip piknikus, o kur kas platesniu mastu. Savo laiku buvau pasiūlęs dar senajai Tarybai ruošti geguzines. Tas nebuvo padaryta. Dabar vėl siūlyčiau Vyrų Brolijai imtis iniciatyvos ir, drauge su Bendruomenė, surengti didžiulę lietuvių geguzinę, ko artimiausiu laiku.

GEGUŽINĖS

Geguzinės buvo ir Lietuvoje labai mėgiamos ir įvairaus pobūdžio. Žinoma, platesnio masto geguzinei reikia gerai pasiruošti ir pavaryti plačią gyvą propagandą. Po rinkimų Lietuvių Bendruomenė nebūtinai sąlyčio su savo rinkėjais o didelei lietuvių masei jį yra visai mažai žinoma. Juk į jos parengimus atsilankė po ra trejeta šimtųjų. Gera ir tai, bet jokiū būdu negana. Surengiant plataus masto geguzines, sutraukiant iš visų rajonų — bairrų mūsų tautiečius būtų puiki proga visiems savo tarpe pabendrauti, pasilinksinti, su Bendruomenė susipažinti, lietuvių registraciją pravesti, o be to dar su sidarytų ir reikalingų veikalais lėšų.

KAME?

Pirmoji geguzinė turėtų būti organizuojama Brazilijos lietuvių kolonijos sostinėje Zelinoje ar jos pašonėje, kur lengvai galėtų atvykti ir kitų rajonų bent patys veikliausieji žmonės. Vėliau jas reiktų organizuoti kituose bairuose ar ir užmiestyje, kur lietuvių gyvenama.

KO REIKIA?

Reiktų suorganizuoti orkestrėlių mūsų mėgiamiems šokiams pagroti, grupes vyrų, vaikinų, moterų, mergaičių ratiams pravesti dainuojant ir šokant; galėtų būti juokingo sporto varžybos su premijomis laimėjusiems. Nedalyvaujantiems šokiuose ir varžybose organizuoti bendras dainas, vieni jas vestų, kiti pritarių — «turavotų», o gal net ir visa geguzinė bendrai galėtų vieną kitą dainą sudainuoti.

Jei mūsų chorai patys norėtų tokią geguzinę pajvairsti savo gražiomis dainomis būtų galima ir jiems skirti laiko. Vsa tai paruošti, plačia propaganda žodžiu ir per spaudą ir atskirus lapelius išdalinant, kiek tai būtų darbo ne tik bendruomenininkams, bet ir visiems veikliems talkininkams! Geguzinėms įėjus madon, vėliau jau būtų galima jas dar gražesnes suplanuoti, su gerai parengtomis meninėmis programomis, inscenizuotais vaidinimais o-

Kazimieras — indėnas

Š. Amerikoje prie Ramiojo vandenyno krantų, Washingtono valstijoje, Ferndale mieste klebonavo a. a. kun. Juozas Dakinevičius. Teko man jį porą vasarų pavaduoti.

Kun Dakinevičius šalia savo amerikiečių parapijos turėjo aptarnauti ir vieną indėnų gentį. Ja jis labai rūpinosi, pastatė jaunimui salę, palaikė indėnų papročius, siuntė jų jaunimą į mokyklas ir tt, ir tt. Tiems indėnams teko man atlaikyti pirmąsias jų bažnyčioj Didžiosios savaitės pamaldas, o Velykų dieną, pačiam klebonui Dakinevičiui atlaikius sumą, kurios metu aš grojau vargonus ir giedojau, užtraukiau lietuviškąją «Linksma diena mums nušvito, Aleliuja, aleliuja!» Aišku, indėnai nesuprato, ar čia lotyniškai, ar kaip kitaip giedama, o «aleliuja» juk taip pat skamba. Bet klebonelis kone išvirto prie altoriaus tokiai staigmenai ištikus! Vėliau su juo įsišaukęjus patyriau, jog indėnų kaimė visa viena familija vadi-

nasi KAZIMIERAS! Taip «Kazimieras»! Ir tai ne vardas, o šeimos pavardė! Kazimiero vardu vadinasi daug lietuvių, lenkų ir kitų tautybių žmonių, Net ir Brazilijoje kartais sutinki žmogų «Casemiro». Bet štai indėnai ir jų pavardė — Kazimieras! Tai neįprasta.

— Klebone, bene būsi Tamsa tuos taip pakrikštijęs? — juokais paklausiau.

— Ne, — sako klebonas. Vienas pačių pirmųjų kunigų tai padarė. Mat indėnai mažiems vaikams neduoda vardų, o pavardžių jie iš viso neturi. Tik kai vaikas jau gerokai suauga ir pasirodo jo būdo ypatybės, tada gauna tą būdą, ar savo išvaizdą atitinkantį vardą. Indėnams priimanant katalikų tikėjimą, kunigas ryžosi duoti ir pavardes. Jis pasiėmė kalendorių, atrinko šventuosius ir jų vardais praminė indėnų šeimas. Taip vienai jų teko «Kazimieras» pavardė, kuri išliko iki mūsų dienų.

J. Kidykas, S.J.

Lietuvis Skaitytojas ir Rašytojas

Apie tai labai svariai rašo neseniai miręs rašytojas Ben. Babrauskas — «Istorijoje nebūtas atsitikimas, kad apie 70 procentų rašytojų pasitrauktų iš tėvynės, palikdami tautą kurią mylėjo ir tebemyli, kuriai rašė ir teberašo. Toks gausus rašytojų pasitraukimas iš savojo krašto Lietuvos buvo ne asmeninės savisaugos reikalas, bet pasaulinio masto protestas prieš laukinės baudžiavos antplūdį Lietuva. Lietuvis rašytojas pasitraukė todėl, kad, užuot namų nelaisvėje priverstas tylėti ar — dar blogiau, kaip atsitiko su daugeliu — meluoti savo skaitytojams, laisvėje gyventų, skelbdamas tiesą, kovotų dėl savo gimtojo krašto išlaisvinimo.

Raštija yra ryškiausia tautos kultūros apraška ir liudy-

re, solo dainomis ir kt. Tik pradėkim!

Šivo rašiniu ir kreipiuos į Bendruomenės Tarybos du veiklius, du prityrusius narius: į p. Juozą Matelionį, patyrusį mažesnių parengimų ruošėją ir į Brolijos išdininę p. Juozą Baužį, kaip nepaįstanią visomenės bitele, kurs viename Tarybos posėdyje pastebėjo: «Jeigu vengia me didesnių darbų, tai nors leiskime dirbti norintiems». Yra faktas, jog esama ir daugiau Bendruomenės dabartinė «bedarbe» nepatenkintų narių tik, gaila, kad jie viešai nepasiskako. Jei taip, tai «geriau vėliau, negu niekad». Imkimės tuojau organizuoti plataus masto geguzinės lietuvių didesnėms masėms suburti!

toja. Visų raštų priekyje yra grožinė literatūra, o rašytojas — tautinės kultūros viršūnėje... Už tą kapitalą vis mes lygiai atsakome. Jei rašytojas bus priverstas čia, išeivijoje, tylėti, tad ar neverčiau jie būtų likę Lietuvoje?

Jeigu mūsų rašytojų knygų išspaudžiama mažiau, negu jie pajėgia ir sunkiose sąlygose parašyti, tai kaltas skaitytojas. Lietuviškai knygai pinigų ir laiko, rodos neturėtų trūkti...

Laisvasis lietuvis rašytojas sukuria žymiai daugiau, negu kad knygomis išleidžiama. Mūsų visų parčiga sumažinti tų rankraščių skaičių, paverčiant juos knygomis. Manome, kad daug São Paulo lietuvių turėtų ir galėtų tai padaryti užsisakydami ir skaitydami lietuviškas knygas. «Mūsų Lietuvos» redakcija mielai patarpininkautų knygas pargabenti.

◆◆◆

SKLEIDŽIANT SUGYVENIMĄ TARP KRIKŠČIONŲ

Lietuvių Ekumeninis Ratalis Čikago e atlieka svarbų, nelengvą darbą, lietuvių išei- vių tarpe skleisdamas visų krikščionių sugyvenimo ir suartėjimo reikalą.

Tai daroma palaipsniui: šalia ekumeninių klausimų raginėjimo savo ratelio susirinkimuose, suruošti buvo vieši parengimai: 1) parodyti tai, kas krikščionis riša, kaip, pavz., Šv. Raštas, Kristus ir ir 2) objektyviai aiškinti nesusipratimų priežastis (kad ir filmą «Reformacija»).

Jaunystės AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĖVYNEI

IŠSISKLEISTI!

Kiekvienas jaunas daigas stiebiasi į šviesą, į saulę. Kiekvienas giesminikas paukštelis laido savo gerklę — čiulba, suokia, triuliuoja...

Ir jauno žmogaus širdis ilgisi šviesos, gėrio, grožio, laimės. Jo patiriamas džiaugsmas natūraliai veržiasi iš dvasios gelmių ar tai daina, ar švilpavimu, ar ėypsena ir akių blizgesiu, ar net vertingu darbu.

Daigas, medis be šviesos pagelsta, sunyksta. Reikalingo maisto negaudamas, neveda nė vaisių, nebent tik vieną kitą, suskurdusį.

Ir vaikinė mergaitės talentai, jėgos, gabumai silpsta, nyksta, kai jam nėra progų, ar kai tingi jais pasinaudoti. TIK IŠNAUDOJAMI GABUMAI KLEISTI IR PRATURTINA ŽMOGŲ. Ir juo kas daugiau savo gabumų išvysto, juo turtingesnė, įdomesnė, vertingesnė asmenybė tampa, ir pats daugiau laimės patiria, ir kitiems jos daugiau suteikia. Gi savyje užsidaręs, tik savo paties siauručiu pasaulėliu tesidomį vaikiną mergaitė yra skurdus, nuobodus, nepatenkintas nei savimi, nei kitais. Tokie žmonės yra nenaudinga gyvenimo našta.

IŠ KO PAŽINTI?

Gyvas, ko turtingiau išsiskleisti trokštąs jau nimas neriasi į knygas, jas ryte ryja, nes žino, kad jose yra sukrauti gausūs dvasios ir širdies lobiai. Jis įsijungia į įvairias organizacijas, sambūrius, kur susitinka tokiais pat troškimais bei idealais liepsnojančius draugus ir drauges, čia viens kitam padėdami, su viens su kitu lenktyniuodami išvysto geriausias savo jėgas ir patys save auklėja kilnesnėmis, geresnėmis asmenybėmis.

Pasaulis erdvus, kupinas įvairiausio grožio, gėrybių lobių, tik atverk akis, gėrėkis, tik mokėk jais naudotis. Bet yra gyvūnėlių, kuriems jo kie grožiai, nei pažanga, nei lobiai nerūpi. Štai sliekai, kurmiai. Jie tik rausiasi tamsioje žemėje, pasitenkindami vienu kitu vabaliuku, puvelsiais. Jų nedomina nei lakštingalų suokimas, nei žvaigždėtas dangus, nei gėlėse paskendusios pievos. Ar ne sliekiškos, ar ne kurmiškos dvasios yra tie vaikinai ir mergaitės, kuriems irgi nerūpi niekas aukštesnio, kilnesnio, kurie pasitenkina tik tuo, ko būtina reikalauja tėvai ir mokykla ar darbovietė, kurie užgniaužė visus savo aukštesnius polėkius ir neugdo jokių idealų. Kokie jie panašūs į pakelės akmenis, kuriuos minde kas tik nori, ir kurie gyveniman neįneša nieko nauja! Tai it užgesę žiburiai, it šalčių nuvirinti žiedai; tai ereliai apkarpytais sparnais, bejėgiai šapeliai gyvenimo srovėje. Argi tuo turėtų pasitenkinti lietuviškasis jaunimas, kuriam yra atviros galimybių galimybės?

J. Kidykas

ŽVIRBLIO KERŠTAS

PASAKA

Kitąsyk buvo pas ūkininką šuo. Kol jis buvo jaunas, tai jam buvo gerai, o kai paseno, tai pradėjo jo nebekesti ir nebeduoti būti. Tas šuo, iš bado vos kulnus bepavilkdamas, išėjo nuo to žmogaus. Eidamas keliu susitiko žvirblį. Žvirblis klausia:

— Kur tu eini?

— Einu — sako šuo, — ar nerasiu kur geresnio būvio. Tas ūkininkas, kuriam tarnavau, nebeduoda būti.

Žvirblis sako:

— Eikime į miestą, aš ten tave pašersiu.

Kai jie atėjo į miestą, parodė žvirblis šuniui vienoj kitoj vietoj išmestų puvelsių. Tas šuo ir priėdė. Klausia žvirblis:

— O ką, ar jau sotus?

— Jau gana sotus, — pratarė šuo.

— Na, kad jau sotus, tai eikime už miesto pasivaikščioti.

Vaikščioja juodu vaikščioja, buvo šilta diena, šuo ir sako:

— Aš jau pailsau, norėčiau pailsėti.

— Na, tai pailsėk, — sako žvirblis.

Tas šuo atsigulė ant kelio ir užmigo, o žvirblis tupi ant šakos. Atvažiuoja žmogus su trejetu arklių. Veža dvi bačkas spirito. Žvirblis sako:

— Žmogau, pasuk į šalį! Miega šuo ant kelio. Jei neklausysi, tai aš tave perplėšiu.

Tas žmogus suniurnėjo sau po nosimį.

— Žiūrėsiu, kaip tu mane perplėši.

Rėzė arkliams po rimbą ir tiesiog per šunį pervaziavo. Šuo ir liko ant vietos negyvas. Žvirblis sako:

— Tu mano šunelį suvažinėjai, aš tau prauldysiu arklius ir vežimą.

— Na, ir vėl, aš pažiūrėsiu, ką tu man gali padaryti.

Žmogus nuvažiavo toliau, o žvirblis pasivijo jį, palindo po maršką, kuria buvo vežimas dengtas, ėmė snapu kalti, išmetė kamštį ir išbėgo visa bačka spirito. Žmogus tik tada apsižiūrėjo, kai jau bačka buvo tuščia. Sako:

— O aš nelaimingas!

O žvirblis sako:

— Dar tos nelaimės tau nebus gana.

Žvirblis užlėkė ant arklio galvos ir išdurė snapu arkliui abi akis. Žmogus pamatė, kad žvirblis ant arklio galvos, tai kaip paleido lazda į žvirblį — žvirblis palėkė, o arklių užmušė.

— O aš nelaimingas, ką aš padariau!

O žvirblis jam sako:

— Dar tau tų nelaimių nebus gana.

Pavažiavo žmogus toliau, tas žvirblis išleido ir kitą bačką spirito. Tokiu būdu žvirblis jam visą spiritą išleido ir arklius užmušė. Palikęs vežimą, žmogus parėjo namo. Sako pačiai:

— Tai, pačiule, iškadą turiu: spiritas išbėgo ir arkliai puolė.

— Kas ten tau per blogumas, — sako pati — ale kad atlėkė čia toks prakeiktas paukštis su dideliais paukščių pulkais ir visus kviečius nušė.

Tas žmogus užsilpo ant stogo pažiūrėti į kviečius ir pamatė, kad tūkstančių tūkstančiai paukščių lesa kviečius, o ir tas žvirblis tarp jų. Sako:

— Koks aš nelaimingas, ką tie paukščiai daro!

O tas žvirblis jam sako

— Dar tau negana bus tų nelaimių, dar man ir gyvasčia užmokėsi!

Žmogelis tą dieną tiek daug nelaimių patyręs atėjo į pirkia ir atsisėdo prie krosnies. O tas žvirblis atlėkęs atsitūpė palangėj ir sako:

— Žmogau, tu man dar gyvasčia užmokėsi!

vasčia užmokėsi!

Tas žmogus, pamatęs žvirblį jau ant lango tupint, paleido lazda, išmušė langą, o žvirblis įlėkė per langą į pirkia, atsitūpė ant krosnies ir sako:

— Žmogau, tu man dar gyvasčia užmokėsi!

Žmogus, pagriebęs lazda, ėmė žvirblį mušti, o žvirblis tai į vieną daiktą, tai į kitą iekioja, o tas žmogus vis muša lazda ir nepataiko. Išdaužė jis viską, kas tik buvo pirkioj, o ant galo jam pasisekė, kad jis pagavo žvirblį į ranką. Pati sako:

— Mušk tą nepriefelių!

Vyras sako:

— Aš turiu jį nukankinti.

Ėmė jis žvirblį gyvą ir prarijo. Tas žvirblis ėmė jam po pilvą lakstyti, iš ten atlindo gerklė į burną, iškišęs galvą iš burnos sako:

— Žmogau, tu man gyvasčia užsimokėsi!

Tas žmogus padavė pačiai lazda ir sako:

— Mušk tu jį.

Tai boba kaip davė lazda, pataikė į galvą ir užmušė savo vyrą. O žvirblis išlindo iš jo burnos ir nulėkė sau!

Pirmoji pamoka

J. MINELGA

Sklaido Algis abėcėlę,
taria raidę po raidės.
Nenustebkit, pirmą žodį
dar šiandieną jis sudės!

A lengvai galvon įsmigo,
B jau žino — neužmirė.
Džiaugsmas ima sklaidant knyga
Jų čia trisdešimt su virė.

C, D, E lyg ledą kremta,
tuoj lentoj jas parašys,
jei suklysti būtų lemta,
mandagiai atsiprašys,

Sklaido Algis abėcėlę,
taria raidę po raidės,
daugel jų jau bus išmokta,
kol varpelis suskambės.

REIKALINGA PAGALBA

Paryžiaus policijos būstinėje suskamba telefonas. Budintis pakelia ragelį. Ragelyje, bausis triukšmas, girdėti vyriškio šauksmas:

— Kalba iš pagyvenusių ponių pensionato. Greitai siųskite pagalbą. Įsilaužė plėšikas.

— O kas čia kalba?

— Plėšikas!

Skaitytojai Raso

Didžiai Gerbiamasis

«Mūsų Lietuvos» Redaktoriau

Nors «Mūsų Lietuva» mus aplanko nereguliariai ir ne visus numerius tegeuname, tačiau jos labai mielai laukiame. Per ją sužinome, kas dešimt mūsų buvusioje gyvenvietėje, kur viskas taip sava, artima ir miela...

Daug kartų Redaktorius kreipėtės į skaitytojus, ragindamas rašyti ir pajvairinti laikraščio turinį. O Jaunimas buvo stačiai maldaute maldaujamas rašyti, ar lietuviškai, ar portugališkai, kaip kam patogiau. Deja, vienas kitas kurį laiką rašęs vėl sustojo. Kodėl? Ar kartais nenumušė jų ūpo vienas kitas nepatalpintas (dėl tam tikrų priežasčių) jų rašiniams? Teatsako į tai jie patys. Mes čia labai pasigendame jų rašyto žodžio.

Iš savo pusės siūlau Redaktoriui įsivesti Kanadoje ir JAV laikraščių labai mėgiama skyrelį «Skaitytojų laišukai», ar kaip juos bepavadintumėte. Tame skyriuje laikraščio skaitytojai pareiškia savo pačių nuomones ir redakcija už jas neatsako. Skaitytojai turėdami teisę pasakyti savo nuomonę bet kuriuo reikalu, ar net atsiliepti palankiai ir nepalankiai apie laikraščio turinį, padaro jį įdomesnį, gyvesnį. Pajuntamas laikraščio glaudus ryšys su savo skaitytojais. Tuomi yra pagerbiama skaitytojų nuomonė, ir tai yra gyva demokratija.

Ir čia Kanadoje, vienos skaitytojos prašomi «Tėviš-

kės Žiburiai» įsivedė tokį skyrelį. Pirmais metais laišku atėjo mažai. Bet dabar jų niekada nestokoja, o žmonės tikrai mėgsta skaityti tą skyrių ir patirti, kaip kiti galvoja.

Jei ir «Mūsų Lietuva» sustiktų tokį skyrelį įsivesti, tai jo pradžia pasiuočiū tokį savo laišką:

«Perskaičiau paskutinį Sąjungos biuletinį. Radau jame atidengtų daug «paslapčių» ir gaudų... Vienas toks paskelbtas gandas sako, jog Kanados lietuviai sudėję net šimtus tūkstančių dolerių, kad tik tėvai jėzuitai sutvarkytų, išgrįstų Mookos mokyklos kėmą. Iki šiol kiemas tebesąs neišgrįstas, o pinigai nežinia kur dingę».

Aš, gyvendama Kanadoje, ir gan gyvai dalyvaudama lietuviškos bendruomenės gyvenime ir veikloje, atydziai seku mūsų spaudą, pareiškiu, kad niekada nesu girdėjusi, nei laikraščiuose skaičiusi, kad kas nors rinktų Brazilijos jėzuitams aukų.

Su pagarba

Regina Kutka

JEI SKAUDA

Jei kuris sąnarys skauda, visas kūnas jaučia ir jausdamas reaguoja. Taip turi būti ir solidarijoje tautoje, ir krikščionių bendruomenėje.

Tikintieji tautiečiai okupuotoje Lietuvoje persekiojami, skaudžiomis bausmėmis baudžiami užtariamąją religijos propagandą. Tai žinodami mes

LIETUVA YRA VINIS EUROPOS KŪNE

Visas taurusis pasaulis trokšta kad būtų atitaisyta skauda ir tiksliai trenirinti Sibire galėtų grįsti tėvynen.

išeiviai lietuviai katalikai, ne galime tylėti.

Todėl sveikintinos ir remtinios LIETUVIŲ JAUNIMO ŽYGLIO (įvairių lietuvių jaunimo draugijų komiteto) pastangos, kreiptis į popiežių, kelti pasaulio viešumon religijos persekiojimą Lietuvoje, ypač nukreiptą prieš jaunimą.

Šio komiteto įkvėpta Amerikos Lietuvių Tarybos valdyba Clevelande, JAV, paprašė vietinius vyskopus savo vyskupijose gruodžio 28 d. Betliejuje Erodo nužudytų vaikų šventę paskelbti Maldos Diena už religiniai persekiojamą jaunimą. Tai reikėtų ietuviams katalikams padary

ti savo gyvenamosiose vyskupijose.

(LL)

NE, NE TAIP

Atsilankiusi kalėjine, žurnalistė klausia vieną kalinį:

— Ar jus atvedė į kalėjimą per didelę meilę stikliukui?

— Kur jau ten! Ar jūs, panele, galvojate, kad čia duoda kas bent lašelį?

FINANSINIS PAJĖGUMAS KALTAS

Ponia šaligatvyje sėdinčiam elgetai paduoda dešimtį centų ir sako:

— Bet tamsta ir dvoki kažkokia bauria degtine!

O elgeta pagalvojęs atsako poniai:

— Deja, ponia, iš tokios išmaldos geresnės negaliu nusipirkti.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VI NINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

ISIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180.

Veikia kasdien prieš piet
LIETUVIŲ BAŽNYCIA VILA

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.

Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo
Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui / teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

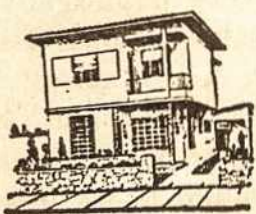
VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643
Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967 — S A O P A U L O

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

. 15 de Novembro, 244
4.º - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

VISI I ŠV. KAZIMIERO ŠVENTE

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

PASKELBTAS BYLOS SPRENDIMAS

Kovo 3 d. teisėjas paskelbė Sąjungos bylos su Tėvais Jėzuitais bylos sprendimą dėl Dr. Vinco Kudirkos rūmų Mokoje. Jis pripažino Sąjungos reikalavimą grąžinti pastatą jos reikalams. Tėvams Jėzuitams palikta teisė apeliuoti.

Pamatykime LIETUVA filmoje

Spalvotoje filmoje, kaip kokiam sapne, prieš Jūsų akis atsivers žali Lietuvos laukai plauks dainose apdainuotos upės ir žibės mėlyni ežerai su gražiomis sodybomis prie jų.

PRIEDAS — Lietuvių Diena Pasaulinėje parodoje New Yorke. Argentinos ir Urugvajaus lietuvių gyvenimo ir šokių ansamblių vaizdai.

Nepraleiskite tad progos pamatyti šios didžiai vertingos filmos! Iš anksto skirkime tą vakarą jai. Dalyvaukime patys, pasikvieskime pažįstamus, jaunimą, vaikus. Jiems tai pulkiausia priemonė pažinti savo Tėvų Šalį Lietuvą.

Filma bus rodoma:

VILA ZELINOJE kovo 15 d., šeštadienį 19 val., Seselių Pranciškiečių Gimnazijos salėje (?)

MOOKOJE kovo 16 d., sekmadienį, 19 val., tuoj po 18 val. pamaldų, Dr. Vinco Kudirkos salėje,

VILA ANASTACIO, antradienį, kovo 18 d., 19,30 val. Dr. Jono Bašanavičiaus mokyklos salėje.

Ar snigs ar lis — filmai bus rodomi!

Įėjimas nebrangus, vaikams — pusė kainos!

Rengėjai

OFICIALUS TARYBOS POSĖDIS šauktamas kovo mėn. 7 dieną 19 val. Dr. V. Kudirkos rūmuose.

Atskiri pakvietimai tarybos nariams nebus siunčiami. Visų tarybos narių dalyvavimas butinas.

Kun. J. Šeškevičius

Tarybos Pirmininkas

JUSTAS BAIBOKAS

Jau 27 metai kai deda naujas įvairiausias metalines duris, o senas pataiso, kaip naujas. Pataise ir įvairius užraktus.

Fabrica-se portas de aço ondulado e conserta-se portas usadas, deixando no estado de novas. Conserta-se qualquer fechadura, Fone 93-3687 (rec.) e 93-9889 (prov.) Rua Camé, 773, Parque da Mooca, S. Paulo.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206;

Vila Prudente, Tel. 68-5352

Kovo 9 d. 17 val. Mokoje, Rua Lituania, 67.

Visiems mūsų prieteliams, dalyvavusiems septintos dienos mišiose už mūsų mylimos motinos ir vošvės

A. A. DOMICELÉS TRUBINĖS vėlę

ir ypatingai L. K. Bendruomenės chorui už giedojimą tų mišią metų bei už jo mums pareikštą užuojautą nuoširdžiai dėkojame.

Angelika ir Kazys Trubai su šeima

PRAŠOMA NESIVĖLUOTI

Dalyvaujantieji šį sekmadienį 17 val. Šv. Kazimiero parapijos metiniuose atlaiduose prašome ne tik nesivėluoti, bet atvykti bent 15 minučių anksčiau, kad būtų galima gražiai pasitikti J. E. Vyskupą, kurs mišią auką pradės lygiai 17 valandą. Nors ir lytų — dalyvaukite!

SUGRĮŽO ATOSTOGU

Pirmadienį, vasario 24 d. iš Čikagos parskrido į S. Paulo Julė SIMONYTĖ. Ji žada patastogauti pas savo tėvelius apie mėnesį laiko. Ta proga aplankys savo drauges ir pažįstamas šeimas.

„MŪSŲ LIETUVOS“

ADMINISTRACIJA DĖKOJA.

Visiems, kurie atnaujino «Mūsų Lietuvos» prenumeratą 1969 metams, administracija labai dėkoja. Ji laukia ir kitų skaitytojų — ar čia Brazilijoje, ar užsienyje — kad ją atnaujintų.

Ekonominiai sunkumai verčia administraciją prašyti kuo greičiau padaryti ją atnaujinimą. Kitaip tenka tik pasiaukojusiems skaitytojams ar rėmėjams nešti sunkią knygnešių naštą. Be to, šie metai yra «Lietuvių šeimos ir švietimo metai». Užtat jų proga bent vieną kitą naują «Mūsų Lietuvos» skaitytoja šiais metais suraskime. Kas to padaryti nebepajėgia — tai ki-

tiems užsakykime ar pasiųskime auką spaudos palaikymui.

ML Administracija

GIMTADIENIAI. Šią savaitę savo gimtadienius švenčia: Antanas Petkevičius, Ieva Kutkienė, Vanda Vosylienė, Juozas Bajorinas, Lito Conga. Jiems mūsų gražiausi linkėjimai!

DĖMESIO! DĖMESIO!

Šiomet šv. Kazimiero parapijos lietuvių kaibos mokyklėlė Mokoje vėl turės dvi mokytojas ir trečią mokytoją. Bus mažiučių ir vyresniųjų skyriai. Pamokos, žaidimai, dainos, prasidės šeštadienį, kovo 15 dieną. Vaikai priimami iš viso S. Paulo. Tėveliai, atveskit savo jaunuosius!

KĄ PAPASAKOJO LIETUVOJE GYVENĘS

Mokoj gyvenęs mūsų tautiečiai savo draugams vis sakydavo: «Važiuosiu į Lietuvą, nenoriu vergauti fašistams, tenai bus mano minties žmonės ir tenai pabaigsiu savo amželi». Išvažiavo. Nepraėjo nei 4 metai, žiūrime vėl tas mūsų tautietis Brazilijoje. Pirmiausiai ateina pas savo draugą. O tas: «Tai tu vėl grįžai? Na gi sakei, kad su fašistais nenori gyventi. Kaip čia dabar?»

— Oi, duok, sako, šventą

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS—SPINA

praneša tautiečiams, kád daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

RENTOS MOKESČIO

apskaičiavimą, fizinių ir juridinių asmenų deklaracijos surašymą ir t. t.

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.º andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

Dr. Victor PedroSculytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo

C. R. O. S. P. Nr. 727

Clinica de adultos e crianças Fluor — RX — Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia), Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Moóca,

Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

pakajų! Tris mėnesius turėčiau ką kalbėti ir visko neišpasakočiau. Laisvės jokios, tikra vergija. Tave visur sekioja, negali laisvai dėstyti savo minčių. Vienas kito prisibijo, kad nepaskųstų valdžiai. Už viską reikia mokėti, o piniginių įeigų mažai. Mūsų miestely yra per upe-lioktį tiltas ir už to perėjimą reikia sumokėti 5 kapeikas. Nuvažiavusiems ekskursantams gera, jiems labai pataikauja, visur dovana vežioja, nori padaryti gerą įspūdį, nes jie grįžta į kraštus, iš kur atvažiavo, kad turėtų ką papasakoti. Bet kas Lietuvoj visai apsigyvena, tuojau pamato kuo kas kvėpia. Buvau raudonas iki ausų, o dabar, pabuvęs Lietuvoje 4 metus, jau esu baltas.

Šitaip pasakojo grįžęs iš Lietuvos. Jis dingo iš Mokos, apsigyveno kažkur kitur, nes bijo, kad kas neišduotų ir gėda prieš buvusius raudonus draugus

KITAS PAVYZDYS

Prieš pora metų Lietuvon išvažiavo iš Bom Retiro vienas suvargęs žmogelis. Čia sėdėjo kalėjime 4 metus už komunizmą. Policija gerokai jį prilūpo, kad pasiliko beveik invalidas. Gyveno palėpėj be lango ir tik pro dureles įeidavo šviesos spindulėlis. Lova — keletas skarmalų, be paklodės, be pagalvio. Rinko gatvėse popiergalius ir taip skurdžiai gyveno. Jis nuvyko į Rio de Janeiro, kad leistų parvažiuoti pas savo brolius ir seserį į Lietuvą. Praėjo 3 metai ir vis negavo leidimo. Kam toks invalidas reikalingas.

Broliai ir sesuo sužinoję, kad neleidžia, puolėsi ieškoti leidimo Lietuvoj ir Maskvoj. Pagaliau gavo ir parsitraukė savo brolių. Pradžioj dar nieko. Toliau pastatė ganyti gyvulius kolchoze, Kurgi invalidas gany, sunku. Išsiprašė kito darbo. Davė kurenti kolchozo pirtį ir surinkti iš didelį po 20, o iš vaikų po 10 kapeikų už pirtį.

Sesuo rašo: «Mano brolis nepatenkintas, nes antras mėnuo nieko jam nemoka ir pensijos nežada. Nuolat kalba, kad nori vėl grįžti į Braziliją, į savo palėpę, nes tenai gali daryti, ką nori, o čia ne. Sesuo prideda: Mat, žmogus kur pripranta, tai jam ir atrodo geriau. O be to senas, ne siduoda perkalbamas.»

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,30